

- f) Funcionament deficient del sistema de buidatge.
- g) Funcionament deficient dels equips de radiocomunicacions.
- h) Equips de salvament incomplet o amb data de caducitat vençuda.
- i) Funcionament incorrecte dels llums de situació.
- j) Bateries deficientment instal·lades i amb baix nivell de càrrega.
- k) Alt nivell d'emissió de gasos i de soroll.
- l) Funcionament incorrecte de l'equip nàutic de navegació.
- m) Equip contra incendis amb deficiències importants com falta d'extintors o amb data de caducitat vençuda, funcionament defectuós de les bombes contra incendis.

MINISTERI D'ECONOMIA I HISENDA

18706 *CORRECCIÓ d'errades al Reial decret 1199/1999, de 9 de juliol, pel qual es desplega la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, i es regula l'estatut concessional de la xarxa d'expedidores de tabac i timbre. («BOE» 219, de 13-9-1999.)*

Havent observat errades en el text del Reial decret 1199/1999, de 9 de juliol, pel qual es desplega la Llei 13/1998, de 4 de maig, d'ordenació del mercat de tabacs i normativa tributària, i es regula l'estatut concessional de la xarxa d'expedidores de tabac i timbre, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 166, de 13 de juliol de 1999, i en el suplement en català número 11, de 24 de juliol de 1999, es procedeix a fer-ne les rectificacions oportunes referides a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 909, segona columna, paràgraf novè, quarta línia, on diu: «... establiments lliures d'impostos que fins a l'1 de juliol de 1999...», ha de dir: «... establiments que fins a l'1 de juliol de 1999...».

A la pàgina 917, primera columna, article 29, paràgraf m), segona línia, on diu: «... de l'activitat de l'estanc...», ha de dir: «... de l'activitat d'expedidora...».

A la pàgina 926, primera columna, disposició addicional segona, el títol s'ha d'entendre publicat de la manera següent: «Vendes en establiments especials compresos a la disposició addicional setena de la Llei 13/1998, que fins a l'1 de juliol de 1999 efectuaven les vendes, en els desplaçaments intracomunitaris, lliures d'impostos».

CAP DE L'ESTAT

18915 *REIAL DECRET LLEI 14/1999, de 17 de setembre, sobre la firma electrònica. («BOE» 224, de 18-9-1999.)*

En la sessió del Consell de Ministres de Telecomunicacions de la Unió Europea, que es va celebrar el 22 d'abril de 1999, s'ha emès un informe favorable sobre

l'adopció d'una posició comuna, respecte del projecte de Directiva del Parlament Europeu i del Consell per la qual s'estableix un marc comú per a la firma electrònica.

L'Estat espanyol ha tingut una participació activa en el fet d'aconseguir la posició comuna que facilita la tramitació del text, que recull els elements suficients per protegir la seguretat i la integritat de les comunicacions telemàtiques en què s'utilitzi la firma electrònica. En aquest sentit, a Espanya ja hi ha diverses normes sobre la presentació de la declaració de l'impost sobre la renda de les persones físiques per mitjans telemàtics, dictades per l'Administració tributària. La Comissió Nacional del Mercat de Valors, per la seva part, ha aprovat i ha posat en marxa un sistema de xifratge i firma electrònica que es fa servir per rebre informació de les entitats supervisades. Així mateix, l'article 81 de la Llei 66/1997, de 30 de desembre, de mesures fiscals, administratives i d'ordre social, anuncia la possibilitat que la Fàbrica Nacional de Moneda i Timbre-Reial Casa de la Moneda presti els serveis tècnics i administratius necessaris per garantir la seguretat, la validesa i l'eficàcia de l'emissió i la recepció de comunicacions, per mitjà de tècniques i mitjans electrònics, informàtics i telemàtics. La Fàbrica Nacional de la Moneda i Timbre-Real Casa de la Moneda actua en col·laboració amb Correus i Telègrafs.

En el projecte de Directiva s'incorpora, a sol·licitud de l'Estat espanyol, una novetat, recollida en l'apartat c) de l'annex II, entre els requisits exigibles als prestadors de serveis de certificació que expedeixin certificats reconeguts. Aquesta novetat consisteix a permetre que la certificació pugui recollir la data i l'hora en què es produeix l'actuació certificant.

A més a més, a Espanya hi ha un sector empresarial que podria prestar un servei de certificació de la firma electrònica de prou qualitat. Es considera que s'ha d'introduir, com més aviat millor, la disciplina que permeti utilitzar, amb la seguretat jurídica adequada, aquest mitjà tecnològic que contribueix al desenvolupament del que s'ha anomenat, en la Unió Europea, la societat de la informació. La urgència d'aprovar aquesta norma també deriva del desig de donar als usuaris dels nous serveis els elements de confiança en els sistemes, i de permetre'n la introducció i la ràpida difusió.

Per això, aquest Reial decret llei, respectant el contingut de la posició comuna pel que fa a la Directiva sobre la firma electrònica, vol establir una regulació clara de l'ús d'aquesta firma, atribuir-li eficàcia jurídica i preveure el règim aplicable als prestadors de serveis de certificació. De la mateixa manera, aquest Reial decret llei determina el registre en què s'han d'inscriure els prestadors de serveis de certificació i el règim d'inspecció administrativa de la seva activitat, regula l'expedició i la pèrdua d'eficàcia dels certificats i tipifica les infraccions i les sancions que es preveuen per garantir-ne el compliment.

Aquesta disposició ha estat sotmesa al procediment d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques que preveu la Directiva 98/34/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 22 de juny de 1998, modificada per la Directiva 98/48/CE, del Parlament Europeu i del Consell, de 20 de juliol de 1998, i el Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol.

En virtut d'això, a proposta del ministre de Foment, de la ministra de Justícia i del ministre d'Indústria i Energia, amb l'informe previ del Consell General del Poder Judicial i de l'Agència de Protecció de Dades, després de la deliberació del Consell de Ministres, en la reunió celebrada el dia 17 de setembre de 1999, i en ús de l'autorització que concedeix l'article 86 de la Constitució,

DISPOSO:

TÍTOL I

Disposicions generals

CAPÍTOL ÚNIC

Disposicions generals

Article 1. Àmbit d'aplicació.

1. Aquest Reial decret llei regula l'ús de la firma electrònica, el reconeixement de la seva eficàcia jurídica i la prestació al públic de serveis de certificació. Les normes sobre aquesta activitat són aplicables als prestadors de serveis establerts a Espanya.

2. Les disposicions que conté aquest Reial decret llei no alteren les normes relatives a la celebració, la formalització, la validesa i l'eficàcia dels contractes i altres actes jurídics, ni al règim jurídic aplicable a les obligacions.

Les normes sobre la prestació de serveis de certificació de la firma electrònica que recull aquest Reial decret llei no substitueixen ni modifiquen les que regulen les funcions que correspon exercir a les persones facultades, d'acord amb el dret, per donar fe de la firma en documents o per intervenir en la seva elevació a públics.

Article 2. Definicions.

Als efectes d'aquest Reial decret llei, s'estableixen les definicions següents:

a) «Firma electrònica»: és el conjunt de dades, en forma electrònica, annexes a unes altres dades electròniques o associades funcionalment amb aquelles, que s'utilitzen com a mitjà per identificar formalment l'autor o els autors del document que la recull.

b) «Firma electrònica avançada»: és la firma electrònica que permet identificar el signatari i que ha estat creada per mitjans que el signatari manté sota el seu control exclusiu, de manera que només està vinculada al mateix signatari i a les dades a què es refereix, fet que permet que sigui detectable qualsevol modificació ulterior de les dades.

c) «Signatari»: és la persona física que té un dispositiu de creació de la firma i que actua en nom propi o en el d'una persona física o jurídica a la qual representa.

d) «Dades de creació de la firma»: són les dades úniques, com ara codis o claus criptogràfiques privades, que el signatari utilitza per crear la firma electrònica.

e) «Dispositiu de creació de la firma»: és un programa o un aparell informàtic que serveix per aplicar les dades de creació de la firma.

f) «Dispositiu segur de creació de la firma»: és un dispositiu de creació de la firma que compleix els requisits que estableix l'article 19.

g) «Dades de verificació de la firma»: són les dades, com ara codis o claus criptogràfiques públiques, que s'utilitzen per verificar la firma electrònica.

h) «Dispositiu de verificació de la firma»: és un programa o un aparell informàtic que serveix per aplicar les dades de verificació de la firma.

i) «Certificat»: és la certificació electrònica que vincula unes dades de verificació de la firma a un signatari i en confirma la identitat.

j) «Certificat reconegut»: és el certificat que conté la informació que descriu l'article 8 i és expedit per un prestador de serveis de certificació que compleix els requisits que preveu l'article 12.

k) «Prestador de serveis de certificació»: és la persona física o jurídica que expedeix certificats, i pot prestar, a més a més, altres serveis en relació amb la firma electrònica.

l) «Producte de la firma electrònica»: és un programa o un aparell informàtic o els components específics, destinats a ser utilitzats per prestar serveis de firma electrònica pel prestador de serveis de certificació o per crear o verificar la firma electrònica.

ll) «Acreditació voluntària del prestador de serveis de certificació»: Resolució que estableix els drets i les obligacions específics per prestar serveis de certificació i que dicta, a petició del prestador al qual beneficia, l'organisme públic encarregat de la seva supervisió.

Article 3. Efectes jurídics de la firma electrònica.

1. La firma electrònica avançada, sempre que estigui basada en un certificat reconegut i que hagi estat produïda per un dispositiu segur de creació de la firma, té, pel que fa a les dades consignades en forma electrònica, el mateix valor jurídic que la firma manuscrita en relació amb els consignats en paper i és admissible com a prova en un judici, la qual s'ha de valorar segons els criteris d'apreciació que estableixen les normes processals.

Es considera que la firma electrònica avançada reuneix les condicions necessàries per produir els efectes que indica aquest apartat quan el certificat reconegut en què es basi hagi estat expedit per un prestador de serveis de certificació acreditat i el dispositiu segur de creació de firma amb què es produeixi estigui certificat, d'acord amb el que estableix l'article 21.

2. A la firma electrònica que no compleixi tots els requisits que preveu l'apartat anterior, no se li poden negar efectes jurídics ni pot ser exclosa com a prova en un judici, només pel fet de presentar-se en forma electrònica.

TÍTOL II

La prestació de serveis de certificació

CAPÍTOL I

Principis generals

Article 4. Règim de lliure competència.

1. La prestació de serveis de certificació no està subjecta a l'autorització prèvia i es du a terme en règim de lliure competència, sense que sigui possible establir restriccions per als serveis de certificació que procedeixin d'algun dels estats membres de la Unió Europea.

2. La prestació dels serveis de certificació per les administracions o els organismes o societats que en depenen s'ha de fer amb la deguda separació de comptes i d'acord amb els principis d'objectivitat, transparència i no-discriminació.

Article 5. Ús de la firma electrònica per les administracions públiques.

1. La normativa estatal o, si s'escau, autonòmica pot supeditar l'ús de la firma electrònica en el si de les administracions públiques i els seus ens públics i en les relacions que els particulars mantinguin amb qualsevol d'ells, a les condicions addicionals que es considerin necessàries, per salvaguardar les garanties de cada procediment.

Les condicions addicionals que s'estableixin poden incloure la prestació d'un servei de consignació de data i hora, pel que fa als documents electrònics integrats en un expedient administratiu. Aquest servei consisteix en l'acreditació pel prestador de serveis de certificació, o per un tercer, de la data i l'hora en què un document electrònic és enviat pel signatari o rebut pel destinatari.

Les normes estatals que regulin les condicions addicionals sobre l'ús de la firma electrònica a què es refereix aquest apartat només poden fer referència a les característiques específiques de l'aplicació de què es tracti i s'han de dictar a proposta del Ministeri d'Administracions Públiques i amb l'informe previ del Consell Superior d'Informàtica.

2. Les condicions addicionals a què es refereix l'apartat anterior han de garantir el compliment del que preveu l'article 45 de la Llei 30/1992, de 26 de novembre, de règim jurídic de les administracions públiques i del procediment administratiu comú, han de ser objectives, raonables i no discriminatòries i no han d'obstaculitzar la prestació de serveis al ciutadà, quan hi intervinguin diverses administracions públiques nacionals o estrangeres.

3. Es pot sotmetre a un règim específic la utilització de la firma electrònica en les comunicacions que afectin la informació classificada, la seguretat pública o la defensa. Així mateix, el ministre d'Economia i Hisenda, respectant les condicions que preveu aquest Reial decret llei, pot establir un règim normatiu destinat a garantir el compliment de les obligacions tributàries, i determinar, pel que fa a la gestió dels tributs, la possibilitat que el signatari sigui una persona física o una persona jurídica.

Article 6. *Sistemes d'acreditació de prestadors de serveis de certificació i de certificació de productes de firma electrònica.*

1. El Govern, per reial decret, pot establir sistemes voluntaris d'acreditació dels prestadors de serveis de certificació de la firma electrònica, i determinar, per a això, un règim que permeti aconseguir el grau de seguretat adequat i protegir degudament els drets dels usuaris.

2. Les funcions de certificació a què es refereix aquest Reial decret llei han de ser exercides pels òrgans, competents en cada cas, a què es refereixen la Llei 11/1998, de 24 d'abril, general de telecomunicacions; la Llei 21/1992, de 16 de juliol, d'indústria, i altra legislació vigent sobre la matèria. El reial decret a què es refereix l'apartat 1 ha d'establir les condicions que permetin coordinar els sistemes de certificació.

3. Les normes que regulin els sistemes d'acreditació i de certificació han de ser objectives, raonables i no discriminatòries. Tots els prestadors de serveis que s'hi sotmetin voluntàriament poden obtenir l'acreditació corresponent de la seva activitat o, si s'escau, la certificació del producte de firma electrònica que emprin.

4. Els òrgans competents per exercir les funcions a què es refereix l'apartat anterior han de valorar els informes tècnics que emetin les entitats d'avaluació sobre els prestadors de serveis que hagin sol·licitat la seva acreditació o els productes per als quals s'hagi demanat la certificació. També han de tenir en compte que el prestador dels serveis compleixi els requisits que es determinin per reglament per poder ser acreditat.

5. Als efectes d'aquest Reial decret llei, només poden actuar com a entitats d'avaluació les que hagin estat acreditades per l'organisme independent al qual s'hagi atribuït aquesta facultat pel reial decret al qual es refereix l'apartat primer d'aquest article.

Article 7. *Registre de prestadors de serveis de certificació.*

1. Es crea, en el Ministeri de Justícia, el Registre de prestadors de serveis de certificació, en el qual han de sol·licitar la inscripció, amb caràcter previ a l'inici de la seva activitat, tots els que s'han establert a Espanya. La regulació s'ha de desplegar per reial decret.

2. La sol·licitud d'inscripció s'ha de formular, amb l'aportació de la documentació que s'estableixi per reglament, a efectes de la identificació del prestador de serveis de certificació i de justificar que aquest compleix els requisits necessaris, en cada cas, per exercir la seva activitat. També ha de ser objecte d'inscripció ulterior qualsevol circumstància rellevant, a efectes d'aquest Reial decret llei, relativa al prestador de serveis de certificació, com ara la seva acreditació o el fet d'estar en condicions d'expedir certificats reconeguts.

La formulació de la sol·licitud d'inscripció en el Registre per aquests prestadors de serveis els permet iniciar o continuar la seva activitat, sens perjudici de l'aplicació, si s'escau, del règim sancionador corresponent.

3. El Registre de prestadors de serveis de certificació és públic i ha de mantenir actualitzada permanentment i a disposició de qualsevol persona una relació dels inscrits, on han de constar el seu nom o la raó social, la direcció de la seva pàgina a Internet o de correu electrònic, les dades de verificació de la firma electrònica i, si s'escau, la seva condició d'acreditat o que té la possibilitat d'expedir certificats reconeguts. En aquesta relació també ha de constar qualsevol altra dada complementària que es determini per reial decret.

Les dades inscrites en el Registre poden ser consultades per via telemàtica o per mitjà de l'oportuna certificació registral. El subministrament d'aquesta informació pot estar sotmesa al pagament d'una taxa, els elements essencials de la qual s'han de determinar per llei.

CAPÍTOL II

Certificats

Article 8. *Requisits per a l'existència d'un certificat reconegut.*

1. Els certificats reconeguts, definits a l'article 2.) d'aquest Reial decret llei, tenen el contingut següent:

- a) La indicació que s'expedeixen com a tals.
- b) El codi identificatiu únic del certificat.
- c) La identificació del prestador de serveis de certificació que expedeix el certificat, que n'ha d'indicar el nom o la raó social, el domicili, l'adreça de correu electrònic, el número d'identificació fiscal i, si s'escau, les dades d'identificació registral.
- d) La firma electrònica avançada del prestador de serveis de certificació que expedeix el certificat.
- e) La identificació del signatari, pel seu nom i cognoms o per mitjà d'un pseudònim que consti com a tal de manera inequívoca. Es pot consignar en el certificat qualsevol altra circumstància personal del titular, en cas que sigui significativa segons el fi propi del certificat i sempre que el titular en doni el consentiment.
- f) En els casos de representació, la indicació del document que acrediti les facultats del signatari per actuar en nom de la persona física o jurídica a la qual representa.
- g) Les dades de verificació de la firma que corresponguin a les dades de creació de la firma que estiguin sota el control del signatari

h) El començament i el final del període de validesa del certificat.

- i) Els límits d'ús del certificat, si es preveuen.
- j) Els límits del valor de les transaccions per a les quals es pot utilitzar el certificat, si s'estableixen.

2. La consignació en el certificat de qualsevol altra informació relativa al signatari requereix el seu consentiment exprés.

Article 9. Vigència dels certificats.

1. Els certificats de firma electrònica queden sense efecte si es dona alguna de les circumstàncies següents:

- a) Expiració del període de validesa del certificat. Si es tracta de certificats reconeguts, aquest període no pot ser superior a quatre anys, a comptar de la data en què s'hagin expedit.
- b) Revocació pel signatari, per la persona física o jurídica representada per aquest o per un tercer autoritzat.
- c) Pèrdua o inutilització per danys del suport del certificat.
- d) Utilització indeguda per un tercer.
- e) Resolució judicial o administrativa que ho ordeni.
- f) Defunció del signatari o del seu representat, incapacitat sobrevinguda, total o parcial, de qualsevol d'ells, finalització de la representació o extinció de la persona jurídica representada.
- g) Cessament en l'activitat del prestador de serveis de certificació llevat que, amb el consentiment exprés previ del signatari, els certificats expedits per aquell prestador siguin transferits a un altre prestador de serveis.
- h) Inexactituds greus en les dades aportades pel signatari per obtenir el certificat.

2. La pèrdua d'eficàcia dels certificats, en cas d'expiració del període de validesa i de cessament de l'activitat del prestador de serveis, té lloc des que aquestes circumstàncies es produeixin. En els altres casos, l'extinció de l'eficàcia d'un certificat té efectes des de la data en què el prestador de serveis tingui coneixement cert de qualsevol dels fets que la determinin i així ho faci constar en el Registre de certificats a què es refereix l'article 11.e).

3. En qualsevol dels casos indicats, el prestador de serveis de certificació ha de publicar l'extinció de l'eficàcia del certificat en el Registre a què es refereix l'article 11.e), i ha de respondre dels possibles perjudicis que es causin al signatari o a tercers de bona fe, pel retard en la publicació. Correspon al prestador de serveis la prova que els tercers coneixien les circumstàncies que invaliden el certificat.

4. El prestador de serveis de certificació pot suspendre, temporalment, l'eficàcia dels certificats expedits, si així ho sol·liciten el signatari o els seus representats o ho ordena una autoritat judicial o administrativa. La suspensió té efectes tal com preveuen els dos apartats anteriors.

Article 10. Equivalència de certificats.

Els certificats que els prestadors de serveis de certificació establerts en un Estat que no sigui membre de la Unió Europea, d'acord amb la legislació d'aquest, expedeixen com a reconeguts, es consideren equivalents als expedits pels establerts a Espanya, sempre que es compleixin alguna de les condicions següents:

- a) Que el prestador de serveis reuneixi els requisits que estableix la normativa comunitària sobre la firma electrònica i hagi estat acreditat, conforme a un sistema voluntari establert en un Estat membre de la Unió Europea.

b) Que el certificat estigui garantit per un prestador de serveis de la Unió Europea que compleixi els requisits que estableix la normativa comunitària sobre la firma electrònica.

c) Que el certificat o el prestador de serveis estiguin reconeguts en virtut d'un acord bilateral o multilateral entre la Comunitat Europea i països tercers o organitzacions internacionals.

CAPÍTOL III

Condicions exigibles als prestadors de serveis de certificació

Article 11. Obligacions dels prestadors de serveis de certificació.

Tots els prestadors de serveis de certificació han de complir les obligacions següents:

- a) Comprovar per si mateixos o per mitjà d'una persona física o jurídica que actuï en nom seu i per compte seu, la identitat i qualsevol circumstància personal dels sol·licitants dels certificats rellevants per al fi propi d'aquests, utilitzant qualsevol dels mitjans admesos en dret. S'exceptuen d'aquesta obligació els prestadors de serveis de certificació que, tot i expedir certificats que no tinguin la consideració de reconeguts, es limitin a constatar determinades circumstàncies específiques dels sol·licitants d'aquells certificats.
- b) Posar a disposició del signatari els dispositius de creació i de verificació de la firma electrònica.
- c) No emmagatzemar ni copiar les dades de creació de la firma de la persona a la qual hagin prestat els serveis, llevat que ho sol·liciti.
- d) Informar, abans de l'emissió d'un certificat, la persona que sol·liciti els serveis, del seu preu, de les condicions precises per utilitzar el certificat, de les limitacions d'ús i de la manera com garanteix la possible responsabilitat patrimonial.
- e) Mantener un registre de certificats on ha de quedar constància dels emesos i han de figurar les circumstàncies que afectin la suspensió o la pèrdua de vigència dels seus efectes. A aquest registre, s'hi ha de poder accedir per mitjans telemàtics i el seu contingut ha d'estar a disposició de les persones que ho sol·licitin, quan així ho autoritzi el signatari.
- f) En cas de cessar en l'exercici de la seva activitat, els prestadors de serveis de certificació ho han de comunicar, amb l'antelació que indica l'apartat 1 de l'article 13, als titulars dels certificats emesos per ells i, si hi estan inscrits, al Registre de prestadors de serveis del Ministeri de Justícia.
- g) Sol·licitar la inscripció en el Registre de prestadors de serveis de certificació.
- h) Complir les altres normes que preveuen, pel que fa als prestadors, aquest Reial decret llei i les seves normes de desplegament.

Article 12. Obligacions exigibles als prestadors de serveis de certificació que expedeixen certificats reconeguts.

A més a més de complir les obligacions que estableixen els articles 7 i 11, els prestadors de serveis de certificació que expedeixen certificats reconeguts han de complir el següent:

- a) Indicar la data i l'hora en què s'hagin expedit o s'hagi deixat sense efecte un certificat.
- b) Demostrar la fiabilitat necessària dels seus serveis.
- c) Garantir la rapidesa i la seguretat en la prestació del servei. En concret, han de permetre la utilització d'un servei ràpid i segur de consulta del Registre de certificats

emesos i han d'assegurar-ne l'extinció o la suspensió de l'eficàcia de manera segura i immediata.

d) Ocupar personal qualificat i amb l'experiència necessària per prestar els serveis oferts, en l'àmbit de la firma electrònica i els procediments de seguretat i de gestió adequats.

e) Utilitzar sistemes i productes fiables que estiguin protegits contra qualsevol alteració i que garanteixin la seguretat tècnica i, si s'escau, criptogràfica dels processos de certificació als quals serveixen de suport.

f) Prendre mesures contra la falsificació de certificats i, en cas que el prestador de serveis de certificació generi dades de creació de la firma, garantir-ne la confidencialitat durant el procés de generació.

g) Disposar dels recursos econòmics suficients per operar d'acord amb el que disposa aquest Reial decret llei i, en particular, per afrontar el risc de la responsabilitat per danys i perjudicis. Per a això, han de garantir la seva responsabilitat davant els usuaris dels seus serveis i tercers afectats per aquests. La garantia que cal constituir pot consistir en una consolidació mercantil prestada per una entitat de crèdit o en una assegurança de caució.

Inicialment, la garantia ha de cobrir, com a mínim, el 4 per 100 de la suma dels imports límit de les transaccions en què es puguin fer servir el conjunt dels certificats que emeti cada prestador de serveis de certificació. Tenint en compte l'evolució del mercat, el Govern, per real decret, pot reduir aquest percentatge fins al 2 per 100.

En cas que no es limiti l'import de les transaccions en les quals es puguin fer servir en el conjunt dels certificats que emeti el prestador de serveis de certificació, la garantia que cal constituir, ha de cobrir, com a mínim, la seva responsabilitat per un import de 1.000.000.000 de pessetes (6.010.121,04 euros). El Govern, per Reial decret, pot modificar l'import esmentat.

h) Conservar registrada durant quinze anys tota la informació i documentació relativa a un certificat reconegut. Aquesta activitat de registre es pot dur a terme per mitjans electrònics.

i) Abans d'expedir un certificat, informar el sol·licitant sobre el preu i les condicions necessàries d'utilització del certificat. Aquesta informació ha d'incloure possibles límits d'ús, l'acreditació del prestador de serveis i els procediments de reclamació i de resolució de litigis previstos en les lleis, i ha de ser fàcilment comprensible. També ha d'estar a disposició de tercers interessats i s'ha d'incorporar a un document que s'ha d'entregar a qui ho sol·liciti. Per comunicar aquesta informació, es poden utilitzar mitjans electrònics si el signatari o els tercers interessats ho admeten.

j) Utilitzar sistemes fiables per emmagatzemar certificats, de manera que:

1. Només els puguin consultar persones autoritzades, si aquests sistemes només estan disponibles per verificar firmes electròniques.

2. Només hi puguin fer anotacions i modificacions persones autoritzades.

3. Es pugui comprovar l'autenticitat de la informació.

4. El signatari o la persona autoritzada per accedir als certificats pugui detectar tots els canvis tècnics que afectin els requisits de seguretat esmentats.

k) Informar qualsevol usuari dels seus serveis dels criteris que es comprometen a seguir, i respectar aquest Reial decret llei i les seves disposicions de desplegament, en l'exercici de la seva activitat.

Article 13. *Cessament de l'activitat.*

1. El prestador de serveis de certificació que hagi de cessar en la seva activitat ho ha de comunicar als

titulars dels certificats expedits per ells i transferir, amb el seu consentiment exprés, els que continuïn sent vàlids en la data en què el cessament es produeixi, a un altre prestador de serveis que els assumeixi o deixar-los sense efecte. Aquesta comunicació s'ha de portar a terme amb una antelació mínima de dos mesos al cessament efectiu de l'activitat.

2. Si el prestador de serveis està inscrit en el Registre de prestadors de serveis de certificació del Ministeri de Justícia, ha de comunicar a aquest Registre, amb l'antelació que indica l'apartat anterior, el cessament de la seva activitat i el destí que vol donar als certificats especificant, si s'escau, si els transfereix, i a qui ho fa o si els deixa sense efecte. També ha d'indicar qualsevol altra circumstància rellevant que pugui impedir la continuació de l'activitat. Especialment, ha de comunicar, quan en tingui coneixement, l'obertura d'un procediment de fallida o de suspensió de pagaments pel que fa al prestador.

3. El Ministeri de Justícia ha de cancel·lar, d'ofici, la inscripció del prestador de serveis de certificació en el Registre de prestadors de serveis de certificació quan el prestador cessi en la seva activitat. El Ministeri de Justícia s'ha de fer càrrec de la informació relativa als certificats que hagi deixat sense efecte el prestador de serveis de certificació, a efectes del que preveu l'article 12.h).

Article 14. *Responsabilitat dels prestadors de serveis de certificació.*

1. Els prestadors de serveis de certificació responen dels danys i els perjudicis que causin a qualsevol persona, en l'exercici de la seva activitat, quan incompleixin les obligacions que els imposa aquest Reial decret llei o actuïn amb negligència. En tot cas, correspon al prestador de serveis demostrar que ha actuat amb la diligència deguda.

2. El prestador de serveis de certificació només respon dels danys i els perjudicis causats per l'ús indegut del certificat reconegut, si no hi ha consignat, de manera que es pugui reconèixer clarament per tercers, el límit referent al seu possible ús o a l'import del valor de les transaccions vàlides que es poden fer emprant-lo.

3. La responsabilitat és exigible d'acord amb les normes generals sobre la culpa contractual o extracontractual, segons escaigui, amb les especialitats que preveu aquest article. Quan la garantia que, si s'escau, hagin constituït els prestadors de serveis de certificació no sigui suficient per satisfer la indemnització deguda, han de respondre del deute, amb tots els seus béns presents i futurs.

4. El que disposa aquest article s'entén sens perjudici del que estableix la legislació sobre protecció dels consumidors i usuaris.

Article 15. *Protecció de les dades personals.*

1. El tractament de les dades personals que necessitin els prestadors de serveis de certificació per a l'exercici de la seva activitat i el que se'n faci en el Registre de prestadors de serveis de certificació al qual es refereix aquest Reial decret llei se subjecten al que disposen la Llei orgànica 5/1992, de 29 d'octubre, de regulació del tractament automatitzat de les dades de caràcter personal, i les disposicions dictades en el seu desplegament. El mateix règim és aplicable a les dades personals que conegui l'òrgan que, en l'exercici de les seves funcions, supervisa l'actuació dels prestadors de serveis de certificació i el competent en matèria d'acreditació.

2. Els prestadors de serveis de certificació que expedixin certificats als usuaris només poden recollir dades

personals directament dels seus titulars o amb el seu consentiment explícit. Les dades requerides només han de ser les necessàries per a l'expedició i el manteniment del certificat.

3. Els prestadors de serveis de certificació que hagin consignat un pseudònim en el certificat, a sol·licitud del signatari, han de constatar la seva veritable identitat i conservar la documentació que l'acrediti. Aquests prestadors de serveis estan obligats a revelar la identitat dels titulars de certificats quan ho sol·licitin els òrgans judicials en l'exercici de les funcions que tenen atribuïdes i en els altres casos que preveu l'article 11.2 de la Llei orgànica 5/1992, de 29 d'octubre. Això s'entén sens perjudici del que la legislació específica en matèria tributària, de defensa de la competència i de seguretat pública, disposi sobre la identificació de les persones.

En tot cas, cal atènyer-se al que preveuen les normes sobre protecció de dades que indica l'apartat 1 d'aquest article.

CAPÍTOL IV

Inspecció i control de l'activitat dels prestadors de serveis de certificació

Article 16. *Supervisió i control.*

1. El Ministeri de Foment ha de controlar, per mitjà de la Secretaria General de Comunicacions, el compliment, pels prestadors de serveis de certificació que expedixin al públic certificats reconeguts, de les obligacions establertes en aquest Reial decret llei i en les seves disposicions de desplegament. Així mateix, ha de vigilar el compliment, pels prestadors de serveis de certificació que no expedixin certificats reconeguts, de les obligacions establertes a l'article 11.

2. En l'exercici de la seva activitat de control, la Secretaria General de Comunicacions ha d'actuar d'ofici, mitjançant petició raonada del Ministeri de Justícia o d'altres òrgans administratius o a instància d'una persona interessada. Els funcionaris de la Secretaria General de Comunicacions adscrits a la Inspecció de les Telecomunicacions, a efectes de complir les tasques de control, tenen la consideració d'autoritat pública.

3. Quan, com a conseqüència d'una actuació inspectora, hi hagi constància de la contravenció en el tractament de dades del que disposa l'article 11.c), la Secretaria General de Comunicacions ha de posar el fet en coneixement de l'Agència de Protecció de Dades. Aquesta Agència, d'acord amb la Llei orgànica 5/1992, pot iniciar el procediment sancionador oportú, d'acord amb la legislació que regula la seva activitat.

Article 17. *Deure de col·laboració.*

Els prestadors de serveis de certificació tenen l'obligació de facilitar a la Secretaria General de Comunicacions tota la informació i els mitjans necessaris per a l'exercici de les seves funcions i la de permetre als seus agents o al personal inspector l'accés a les seves instal·lacions i la consulta de qualsevol documentació rellevant per a la inspecció de què es tracti, referida sempre a dades relatives al prestador de serveis.

Article 18. *Resolucions de l'òrgan de supervisió.*

La Secretaria General de Comunicacions pot ordenar als prestadors de serveis de certificació que adoptin les mesures apropiades per exigir-los que compleixin aquest Reial decret llei i les seves disposicions de desplegament.

TÍTOL III

Els dispositius de firma electrònica i l'avaluació de la seva conformitat amb la normativa aplicable

CAPÍTOL ÚNIC

Els dispositius de firma electrònica i l'avaluació de la seva conformitat amb la normativa aplicable

Article 19. *Dispositius segurs de creació de la firma electrònica.*

A efectes de l'article 2.f), perquè s'entengui que el dispositiu de creació d'una firma electrònica és segur, s'exigeix:

1r Que garanteixi que les dades utilitzades per a la generació de la firma es puguin produir només una vegada i que n'asseguri el secret, de manera raonable.

2n Que hi hagi seguretat raonable que aquestes dades no poden ser derivades de les de verificació de la firma o de la mateixa firma i que la firma no pot ser falsificada amb la tecnologia existent en cada moment.

3r Que les dades de creació de la firma puguin ser protegides fiablement pel signatari contra la utilització per altres persones.

4t Que el dispositiu utilitzat no alteri les dades o el document que s'ha de firmar ni impedeixi que aquest document es mostri al signatari abans del procés de firma.

Article 20. *Normes tècniques.*

1. Es considera que els productes de firma electrònica que s'ajustin a les normes tècniques amb uns números de referència que hagin estat publicats en el «Diari Oficial de les Comunitats Europees» són conformes amb el que preveu la lletra e) de l'article 12 i l'article 19.

2. Sens perjudici d'aquesta presumpció, els números de referència d'aquelles normes s'han de publicar en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Article 21. *Avaluació de la conformitat amb la normativa aplicable dels dispositius assegurances de creació de la firma electrònica.*

1. Els òrgans de certificació als quals es refereix l'article 6 poden certificar els dispositius segurs de creació de la firma electrònica, amb la valoració prèvia dels informes tècnics emesos sobre aquests, per entitats d'avaluació acreditades.

En l'avaluació del compliment dels requisits que preveu l'article 19, les entitats d'avaluació poden aplicar les normes tècniques pel que fa als productes de firma electrònica a què es refereix l'article anterior o altres que determinin els òrgans d'acreditació i de certificació, i les referències de les quals es publiquin en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

2. Es reconeix eficàcia als certificats sobre dispositius segurs de creació de firma que hagin estat expedits pels organismes designats per fer-ho pels estats membres de la Unió Europea, quan posin de manifest que aquests dispositius compleixen els requisits que conté la normativa comunitària sobre la firma electrònica.

Article 22. Dispositius de verificació de la firma.

1. Els dispositius de verificació de la firma electrònica avançada han de garantir el següent:

1. Que la firma es verifica de manera fiable i el resultat d'aquesta verificació figura correctament.
2. Que el verificador, si cal, pot establir de manera fiable el contingut de les dades firmades i detectar si han estat modificades.
3. Que figura correctament la identitat del signatari o, si s'escau, consta clarament la utilització d'un pseudònim.
4. Que es verifica de manera fiable el certificat.
5. Que es pot detectar qualsevol canvi relatiu a la seva seguretat.

2. El reial decret a què es refereix l'article 6 pot establir els termes en què les entitats d'avaluació i els òrgans de certificació poden avaluar i certificar, respectivament, el compliment, pels dispositius de verificació de la firma electrònica avançada, dels requisits que estableix aquest article.

TÍTOL IV**Taxa pel reconeixement d'acreditacions i certificacions****CAPÍTOL ÚNIC****Taxa pel reconeixement d'acreditacions i certificacions****Article 23. Règim aplicable a la taxa.**

1. La gestió necessària per al reconeixement de les acreditacions i de les certificacions, d'acord amb els articles 6, 21 i 22, pels òrgans públics competents, es grava amb una taxa, a la qual s'aplica el règim següent:

- a) Constitueix el fet imposable el reconeixement per aquests òrgans de l'acreditació dels prestadors de serveis o de la certificació dels dispositius de creació o de verificació de la firma a què es refereixen els articles 6, 21 i 22.
- b) És subjecte passiu la persona natural o jurídica que es beneficiï del reconeixement de l'acreditació o la certificació corresponent.
- c) La seva quota és de 47.500 pessetes (285,48 euros) per cada acreditació o certificació reconeguda. Aquesta quantitat pot ser actualitzada per Reial decret.
- d) Es merita quan es presenti la sol·licitud de reconeixement de l'acreditació o la certificació corresponent.

2. La forma de liquidació de la taxa s'ha d'establir per reglament.

TÍTOL V**Infraccions i sancions****CAPÍTOL ÚNIC****Infraccions i sancions****Article 24. Classificació de les infraccions.**

Les infraccions de les normes reguladores de la firma electrònica i els serveis de certificació es classifiquen en molt greus, greus i lleus.

Article 25. Infraccions.

1. Són infraccions molt greus:

- a) L'incompliment pels prestadors de serveis de certificació que expedeixin certificats reconeguts de les obligacions establertes en qualsevol de les lletres de l'article 11, llevat de la c), la g) i la h).
- b) L'incompliment pels prestadors de serveis d'una certificació que expedeixin certificats reconeguts de les obligacions imposades en les lletres c) a la j) de l'article 12, sempre que es causin danys greus als usuaris o a tercers o s'afecti greument la seguretat dels serveis de certificació.
- c) L'incompliment greu i reiterat pels prestadors de serveis de certificació de les resolucions dictades per la Secretaria General de Comunicacions, per assegurar el respecte a aquest Reial decret llei.

2. Són infraccions greus:

a) L'incompliment pels prestadors de serveis de la certificació que no expedeixin certificats reconeguts, de les obligacions imposades en qualsevol de les lletres de l'article 11, llevat de la c), la g) i la h), sempre que es causin danys greus als usuaris o a tercers o s'afecti greument la seguretat dels serveis de certificació.

b) L'incompliment pels prestadors de serveis de certificació que expedeixin certificats reconeguts de les obligacions que preveuen les lletres a), b) i k) de l'article 12.

c) L'incompliment pels prestadors de serveis de certificació que expedeixin certificats reconeguts de les obligacions que preveuen les lletres c) a la j) de l'article 12, quan no concorrin les circumstàncies que preveu l'apartat 1.b) d'aquest article.

d) La falta de comunicació pel prestador de serveis de certificació al Ministeri de Justícia, en els terminis que preveu l'article 13, del cessament de la seva activitat o de la iniciació, pel que fa a aquest, d'un procediment de suspensió de pagaments o de fallida.

e) La resistència, excusa o negativa a l'actuació inspectora dels òrgans facultats per portar-la a terme, d'acord amb aquest Reial decret llei.

f) L'incompliment de les resolucions dictades per la Secretaria General de Comunicacions per assegurar que el prestador de serveis de certificació s'ajusti a aquest Reial decret llei, quan no s'hagi de considerar com a infracció molt greu, d'acord amb l'apartat 1.c) d'aquest article.

3. Són infraccions lleus:

a) L'incompliment pels prestadors de serveis de certificació que no expedeixin certificats reconeguts de les obligacions establertes en qualsevol de les lletres de l'article 11, llevat de la c), quan no s'hagi de considerar infracció greu, d'acord amb el que preveu l'apartat 2.a) d'aquest article.

b) L'expedició de certificats reconeguts que incompleixin algun dels requisits que estableix l'article 8.

c) No facilitar les dades requerides, en l'àmbit de les seves respectives funcions, pel Ministeri de Justícia o la Secretaria General de Comunicacions per comprovar el compliment d'aquest Reial decret llei pels prestadors de serveis de certificació.

d) Qualsevol altre incompliment de les obligacions imposades als prestadors de serveis de certificació per aquest Reial decret llei, llevat del de la recollida a l'ar-

tle 11.c) o que hagi de ser considerat infracció greu o molt greu, d'acord amb el que disposen els apartats anteriors.

Article 26. Sancions.

1. Per la comissió d'infraccions recollides en l'article anterior, s'han d'imposar les sancions següents:

a) Per la comissió d'infraccions molt greus, s'imposa a l'infractor una multa per un import no inferior a la quantitat, ni superior al quintuple, del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o les omissions en què consisteixi la infracció o, en cas que no sigui possible aplicar aquest criteri o que de l'aplicació en resulti una quantitat inferior a la superior de les que s'indiquen a continuació, aquesta última constitueix el límit de l'import de la sanció pecuniària. A aquests efectes, es consideren les quantitats següents: l'1 per 100 dels ingressos bruts anuals obtinguts per l'entitat infractora en l'últim exercici o, en cas d'inexistència d'aquests, en l'exercici actual; el 5 per 100 dels fons totals, propis o aliens, utilitzats per a la comissió de la infracció o 100.000.000 de pessetes (601.012,10 euros).

La reiteració de dues o més infraccions molt greus, en el termini de cinc anys, pot donar lloc, en funció de les seves circumstàncies, a la sanció de prohibició d'actuació a Espanya durant un termini màxim de dos anys. Quan la resolució d'imposició d'aquesta sanció sigui ferma, ha de ser comunicada al Registre de prestadors de serveis de certificació perquè cancel·li la inscripció del prestador de serveis sancionat.

b) Per la comissió d'infraccions greus, s'imposa a l'infractor una multa per l'import de fins al doble del benefici brut obtingut com a conseqüència dels actes o les omissions que constitueixin les infraccions o, en cas que no sigui aplicable aquest criteri o que de l'aplicació en resulti una quantitat inferior a la més gran de les que a continuació s'indiquen, aquesta última constitueix el límit de l'import de la sanció pecuniària. A aquests efectes, es consideren les quantitats següents: el 0,5 per 100 dels ingressos bruts anuals obtinguts per l'entitat infractora en l'últim exercici o, en cas d'inexistència d'aquestes quantitats, en l'exercici actual; el 2 per 100 dels fons totals, propis o aliens, utilitzats per a la comissió de la infracció o 50.000.000 de pessetes (300.506,04 euros).

c) Per la comissió d'infraccions lleus, s'ha d'imposar a l'infractor una multa per l'import de fins a 2.000.000 de pessetes (12.020,23 euros).

2. Les infraccions greus i molt greus poden comportar la publicació de la resolució sancionadora en el «Butlletí Oficial de l'Estat» i en dos diaris de difusió nacional, una vegada la resolució tingui caràcter ferm.

3. La quantia de les multes que s'imposin, dins dels límits indicats, s'ha de graduar tenint en compte, a més a més del que preveu l'article 131.3 de la Llei 30/1992, el següent:

a) La gravetat de les infraccions comeses anteriorment pel subjecte al qual se sanciona.

b) La repercussió social de les infraccions.

c) El dany causat, sempre que no hagi estat pres en consideració per qualificar la infracció com a lleu, greu o molt greu.

d) El benefici que hagi reportat a l'infractor el fet objecte de la infracció.

4. S'han d'anotar en el Registre de prestadors de serveis de certificació les sancions imposades per reso-

lució ferma per la comissió de qualsevol infracció greu o molt greu. Les notes relatives a les sancions es cancel·len una vegada transcorreguts els terminis de prescripció de les sancions administratives que preveu la Llei reguladora del procediment administratiu comú.

5. Les quanties assenyalades en aquest article han de ser actualitzades periòdicament pel Govern, mitjançant Reial decret, tenint en compte la variació dels índexs de preus al consum.

Article 27. Mesures cautelars.

En els procediments sancionadors per infraccions greus o molt greus es poden adoptar, d'acord amb la Llei 30/1992, de 26 de novembre, les mesures cautelars que es considerin necessàries per assegurar l'eficàcia de la resolució que es dicti definitivament. Aquestes mesures poden consistir en l'ordre de cessament temporal de l'activitat del prestador de serveis de certificació, en la suspensió de la vigència dels certificats expedits per ell o en l'adopció d'altres cauteles que es considerin necessàries. En tot cas, cal respectar el principi de proporcionalitat de la mesura a adoptar amb els objectius que es pretenguin assolir en cada cas.

Article 28. Procediment sancionador.

1. L'exercici de la potestat sancionadora atribuïda per aquest Reial decret llei correspon a la Secretaria General de Comunicacions del Ministeri de Foment. Per a això, la Secretaria General de Comunicacions s'ha de subjectar al procediment aplicable, amb caràcter general, a l'exercici de la potestat sancionadora per les administracions públiques.

2. El Ministeri de Justícia i els altres òrgans que exerceixen competències d'acord amb aquest Reial decret llei i les seves normes de desplegament poden instar la incoació d'un procediment sancionador, mitjançant petició raonada adreçada a la Secretaria General de Comunicacions.

Disposició addicional única. *Possibilitat d'emissió per les entitats públiques de radiodifusió d'una comunitat autònoma en el territori d'altres amb les quals aquella tingui espais radioelèctrics adjacents.*

Les entitats autonòmiques habilitades, d'acord amb la llei, per prestar el servei de radiodifusió digital terrenal, poden emetre en el territori d'altres comunitats autònomes amb les quals aquella tingui espais radioelèctrics adjacents. Per a això, cal que hi hagi acord entre les comunitats autònomes afectades i que, en cada territori, s'emprin els blocs de freqüències planificats en el Pla tècnic nacional de radiodifusió sonora digital terrenal, per a l'àmbit autonòmic.

Disposició transitòria única. *Prestadors de serveis de certificació establerts a Espanya abans de l'entrada en vigor d'aquest Reial decret llei.*

Els prestadors de serveis de certificació ja establerts a Espanya i l'activitat dels quals es regeixi per una normativa específica s'han d'adaptar a aquest Reial decret llei en el termini d'un any des de la seva entrada en vigor. No obstant això, conserven la seva validesa els certificats ja expedits que hagin produït efectes.

Disposició final primera. *Fonament constitucional.*

Aquest Reial decret llei es dicta a l'empareda de l'article 149.1.8a, 18a i 21a de la Constitució, que atribueix la competència exclusiva a l'Estat en matèria de legislació civil, de bases del règim jurídic de les administracions públiques i de telecomunicacions.

Disposició final segona. *Habilitació al Govern.*

S'habilita el Govern per desplegar, mitjançant reglament, el que preveu aquest Reial decret llei.

Disposició final tercera. *Entrada en vigor.*

Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la seva publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Madrid, 17 de setembre de 1999.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
JOSÉ MARÍA AZNAR LÓPEZ

MINISTERI DE LA PRESIDÈNCIA

18991 *CORRECCIÓ d'errada al Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol, pel qual es regula la remissió d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i reglaments relatius als serveis de la societat de la informació. («BOE» 225, de 20-9-1999.)*

Havent observat una errada en el text del Reial decret 1337/1999, de 31 de juliol, pel qual es regula la remissió d'informació en matèria de normes i reglamentacions tècniques i reglaments relatius als serveis de la societat de la informació, publicat en el «Butlletí Oficial de l'Estat» número 185, de 4 d'agost de 1999, i en el suplement número 12 en llengua catalana, es fa la rectificació oportuna referida a la versió en llengua catalana:

A la pàgina 1009, primera columna, annex V, primera línia, on diu: «... que preveu l'apartat 2.d) de l'article 1:», ha de dir: «... que preveu l'apartat 2.e) de l'article 1:».